

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือและวิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ จำนวน 40 คน ข้อมูล ณ วันที่ 21 กรกฎาคม 2557

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล จำนวน 40 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกโดยเลือกใช้คะแนนจากแบบวัดความภาคภูมิใจตนเอง ที่ปรับปรุงจาก Five-Scale Test of Self-Esteem for Children (FSC) ฉบับภาษาไทย ของ สุวรรณิ พุทธิศรี และชัชวาลย์ ศิลปกิจ (สุวรรณิ พุทธิศรี และชัชวาลย์ ศิลปกิจ, 2541, หน้า 358) แล้วคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า 25 % และสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 40 คน จากนั้นสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 45) แบบไม่ใส่คืน ได้แก่ กลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน

เครื่องมือและวิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. เครื่องมือในการวิจัย

1. โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง 1 ชุด

2. แบบวัดความภาคภูมิใจตนเองที่ปรับปรุงจาก Five-Scale Test of Self-Esteem for Children (FSC) ฉบับภาษาไทย ของ สุวรรณิ พุทธิศรี และชัชวาลย์ ศิลปกิจ (สุวรรณิ พุทธิศรี และชัชวาลย์ ศิลปกิจ, 2541, หน้า 358) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน และตอนที่ 2 คือ แบบวัดความภาคภูมิใจตนเองที่ปรับปรุงจาก (FSC) ซึ่งแบบวัดนี้ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 60 ข้อ 3 ตัวเลือก แบ่งออกเป็น 6 กลุ่มคำถาม จำนวนกลุ่มละ 10 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 กลุ่มคำถามด้านมุมมองรวม (Global Scale) ได้แก่คำถามข้อ 1, 7, (13), (19), 25, 31, 37, (43), (49), (55) ตัวอย่างคำถาม เช่น ฉันชอบเกือบทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวฉัน ฉันอยากเป็นคนอื่น ฉันมีความสุขในสิ่งที่ฉันเป็น เป็นต้น

2.2 กลุ่มคำถามด้านการศึกษา (Academic Scale) ได้แก่คำถามข้อ (2), 8, (14), 20, (26), 32, (38), 44, (50), 56 ตัวอย่างคำถาม เช่น ฉันผิดหวังกับผลการเรียนของฉัน ฉันภูมิใจกับงานที่ฉันทำที่โรงเรียน ฉันอยากเป็นนักเรียนที่ดีกว่านี้ เป็นต้น

2.3 กลุ่มคำถามด้านภาพลักษณ์ (Body Scale) ได้แก่คำถามข้อ (3), 9, (15), 21, (27), 33, (39), 45, (51), 57 ตัวอย่างคำถาม เช่น ฉันชอบรูปลักษณ์ของตนเอง ฉันอยากเป็นเหมือนคนอื่น ๆ ฉันรู้สึกแย่กับรูปลักษณ์ของตนเอง เป็นต้น

2.4 กลุ่มคำถามด้านครอบครัว (Family Scale) ได้แก่คำถามข้อ 4, 10, (16), (22), 28, 34, 40, (46), (52), (58) ตัวอย่างคำถาม เช่น ฉันรู้สึกเหมือนต้องเผชิญโลกโดยลำพัง ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญของครอบครัว พ่อแม่ฉันมีเหตุผลที่ดีที่จะภูมิใจในตัวฉัน เป็นต้น

2.5 กลุ่มคำถามด้านสังคม (Social Scale) ได้แก่คำถามข้อ (5), (11), 17, 23, (29), (35), (41), 47, 53, 59 ตัวอย่างคำถาม เช่น เพื่อนฉันรับฟังความคิดเห็นของฉัน ฉันรู้สึกดีกับตนเองเวลาฉันอยู่กับเพื่อนๆ ฉันเหงา เป็นต้น

2.6 กลุ่มคำถามลวง (Lies Scale) ได้แก่คำถามข้อ 6, (12), (18), (24), 30, 36, 42, (48), 54, (60) ตัวอย่างคำถาม เช่น เวลาฉันแพ้ฉันจะรู้สึกไม่เคียดรื้อน ถ้าฉันอยากจะชนะมากฉันจะฝ่าฝืนกฎ ฉันยอมให้คนอื่น ๆ ดำเนินในสิ่งที่ฉันทำผิด เป็นต้น

ลักษณะเกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง ดังนี้ข้อคำถามที่ไม่ได้อยู่ในวงเล็บ ได้แก่ข้อ 1, 7, 25, 31, 37, 8, 20, 32, 44, 56, 9, 21, 33, 45, 57, 4, 10, 28, 34, 40, 17, 23, 47, 53, 59, 6, 30, 36, 42, 54

ข้อคำถามที่ตอบ เกือบตลอดเวลา	ได้	2	คะแนน
ข้อคำถามที่ตอบ บางครั้ง	ได้	1	คะแนน
ข้อคำถามที่ตอบ ไม่เคย	ได้	0	คะแนน

ข้อคำถามที่อยู่ในวงเล็บ ได้แก่ข้อ (13), (19), (43), (49), (55), (2), (14), (26), (38), (50), (3), (15), (27), (39), (51), (16), (22), (46), (52), (58) (5), (11), (29), (35), (41), (12), (18), (24), (48), (60)

ข้อคำถามที่ตอบ เกือบตลอดเวลา ได้	0	คะแนน
ข้อคำถามที่ตอบ บางครั้ง ได้	1	คะแนน
ข้อคำถามที่ตอบ ไม่เคย ได้	2	คะแนน

การแปลผล

1. แปลผลจากคะแนนรวมของแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง โดยจะมีคะแนนรวมอยู่ในช่วง 0 – 120 จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาแปลผลต่อไป โดยใช้คะแนนรวมเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบภายในกลุ่มดังนี้

คะแนนรวม 90 ขึ้นไป (Upper Quartile) บ่งชี้ความภาคภูมิใจในตนเองสูง

คะแนนรวม 69 – 89 (ช่วง Inter Quartile) บ่งชี้ความภาคภูมิใจในตนเองปานกลาง

คะแนนรวมต่ำกว่า 68 (Lower Quartile) บ่งชี้ความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ

ตารางที่ 6 เกณฑ์การแปลผลแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง

คะแนนรวม	ระดับความภาคภูมิใจในตนเอง
80.33 คะแนน ขึ้นไป	สูง
40.67 – 80.32	ปานกลาง
ต่ำกว่า 40.66 คะแนน	ต่ำ

2. แปลผลจากคะแนนรวมรายด้านของแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง โดยจะมีคะแนนรวมอยู่ในช่วง 0 – 20 จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาแปลผลต่อไป โดยใช้คะแนนรวมรายด้านเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบภายในกลุ่มดังนี้

คะแนนรวม 13.67 ขึ้นไป (Upper Quartile) บ่งชี้ความภาคภูมิใจในตนเองสูง

คะแนนรวม 7.34 – 13.66 (ช่วง Inter Quartile) บ่งชี้ความภาคภูมิใจในตนเองปานกลาง

คะแนนรวมต่ำกว่า 7.33 (Lower Quartile) บ่งชี้ความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ

ตารางที่ 7 เกณฑ์การแปลผลแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเองรายด้าน

คะแนนรวม	ระดับความภาคภูมิใจในตนเอง
13.67 คะแนน ขึ้นไป	สูง
7.34 – 13.66	ปานกลาง
ต่ำกว่า 7.33 คะแนน	ต่ำ

ตารางที่ 8 โปรแกรมการฝึกอบรม

โปรแกรมการฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ

ลำดับที่/ เวลา (ชั่วโมง)	กิจกรรม การ ฝึกอบรม	วัตถุประสงค์	ผลที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรม
1 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	การ ปฐมนิเทศ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและความไว้วางใจกันระหว่างนักเรียนด้วยกันเองและผู้นำกิจกรรม 2. เพื่อชี้แจงความสำคัญ วัตถุประสงค์ และวิธีการดำเนินกิจกรรมตามโปรแกรมการฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง 3. เพื่อให้ให้นักเรียนรับทราบถึงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับตารางวัน เวลา จำนวนครั้ง ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมตลอดโปรแกรม รูปแบบและวิธีการต่างๆ ในการฝึกอบรมตามโปรแกรมการฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนได้สร้างสัมพันธภาพและความไว้วางใจกันระหว่างนักเรียนด้วยกันเองและผู้นำกิจกรรม 2. นักเรียนได้ทราบและทำความเข้าใจถึงความสำคัญ วัตถุประสงค์ และวิธีการดำเนินกิจกรรมตามโปรแกรมการฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง 3. นักเรียนรับทราบถึงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับตารางวัน เวลา จำนวนครั้ง ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมตลอดโปรแกรมรูปแบบและวิธีการต่างๆ ในการฝึกอบรมตามโปรแกรมการฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่/ เวลา (ชั่วโมง)	กิจกรรม การ ฝึกอบรม	วัตถุประสงค์	ผลที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรม
2 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	สวัสดี ตัวฉัน	1. เพื่อให้ นักเรียน ได้สำรวจตนเองใน ด้านต่างๆและพร้อมที่จะเปิดเผยตนเอง 2. เพื่อให้ นักเรียน ได้สำรวจความคิด และความรู้สึกที่มีต่อตนเอง	1. นักเรียน ได้สำรวจตนเองในด้านต่างๆ และพร้อมที่จะเปิดเผยตนเอง 2. นักเรียน ได้สำรวจความคิดและความ รู้สึกที่มีต่อตนเอง
3 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	มองดูเขา แล้วมองดู เรา	1. เพื่อให้ นักเรียนเกิดความตระหนักถึง คุณค่าในตนเอง 2. เพื่อให้ นักเรียน ได้ศึกษาและสำรวจ พฤติกรรมของผู้อื่นและตนเอง 3. เพื่อให้ นักเรียนเกิดความตระหนักถึง คุณค่าของการได้เกิดมาและการมีชีวิต อยู่	1. นักเรียนเกิดความตระหนักถึงคุณค่า ในตนเอง 2. นักเรียน ได้ศึกษาและสำรวจพฤติกรรม ของผู้อื่นและตนเอง 3. นักเรียนเกิดความตระหนักถึงคุณค่า ของการได้เกิดมาและการมีชีวิตอยู่
4 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	พลัง คุณค่าใน ตนเอง	1. เพื่อให้ นักเรียนเกิดความตระหนักถึง คุณค่าในตนเอง 2. เพื่อให้ นักเรียน ได้ศึกษาพฤติกรรม ของผู้อื่นและสำรวจพฤติกรรมของ ตนเอง 3. เพื่อให้ นักเรียนเกิดความรู้สึกรักและ ภาคภูมิใจในตนเองตลอดจนสามารถ ปรับตัวและอยู่ร่วมกับสังคมภายนอกได้ ได้อย่างมีความสุข	1. นักเรียนเกิดความตระหนักถึงคุณค่า ในตนเอง 2. นักเรียน ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้อื่น และสำรวจพฤติกรรมของตนเอง 3. นักเรียนเกิดความรู้สึกรักและ ภาคภูมิใจในตนเองตลอดจนสามารถ ปรับตัวและอยู่ร่วมกับสังคมภายนอกได้ อย่างมีความสุข
5 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	เพาะฝัน	1. เพื่อให้ นักเรียนเกิดความตระหนักถึง ความรู้ ความสามารถของตนเอง 2. เพื่อให้ นักเรียน ได้สำรวจเป้าหมาย ในชีวิตของตนเอง 3. เพื่อให้ นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าใน ตนเองและเกิดความภาคภูมิใจใน ตนเอง	1. นักเรียนเกิดความตระหนักถึงความรู้ ความสามารถของตนเอง 2. นักเรียน ได้สำรวจเป้าหมายในชีวิต ของตนเอง 3. นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าในตนเอง และเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่/ เวลา (ชั่วโมง)	กิจกรรม การ ฝึกอบรม	วัตถุประสงค์	ผลที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรม
6 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	ความคิด ของชั้น	1. เพื่อให้นักเรียนได้สำรวจความคิดของตนเองที่ได้กระทำ 2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าในตนเองและเกิดความภาคภูมิใจในความคิดของตนเองที่ได้กระทำ	1. นักเรียนได้สำรวจความคิดของตนเองที่ได้กระทำ 2. นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าในตนเองและเกิดความภาคภูมิใจในความคิดของตนเองที่ได้กระทำ
7 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	เหมือน บ้าง ต่างบ้าง เรียนรู้กัน	1. เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจและเรียนรู้ถึงการอยู่ร่วมกันในสังคม 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้การรักษาสัมพันธ์ภาพระหว่างตนเองและผู้อื่นในการปฏิบัติงานร่วมกัน	1. นักเรียนได้เข้าใจและเรียนรู้ถึงการอยู่ร่วมกันในสังคม 2. นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้การรักษาสัมพันธ์ภาพระหว่างตนเองและผู้อื่นในการปฏิบัติงานร่วมกัน
8 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	ลายเส้น จากมือ พวกเรา	1. เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจและเรียนรู้ถึงการปรับตัวและอยู่ร่วมกันในสังคม 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้การรักษาสัมพันธ์ภาพระหว่างตนเองและผู้อื่นในการปฏิบัติงานร่วมกัน 3. เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเองที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ จากผลงานที่ได้ร่วมกันทำกับผู้อื่น	1. นักเรียนได้เข้าใจและเรียนรู้ถึงการปรับตัวและอยู่ร่วมกันในสังคม 2. นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้การรักษาสัมพันธ์ภาพระหว่างตนเองและผู้อื่นในการปฏิบัติงานร่วมกัน 3. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเองที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ จากผลงานที่ได้ร่วมกันทำกับผู้อื่น
9 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	ดอกไม้ แห่งความ ภูมิใจ	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าในตนเอง 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง	1. นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าในตนเอง 2. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่/ เวลา (ชั่วโมง)	กิจกรรม การ ฝึกอบรม	วัตถุประสงค์	ผลที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรม
10 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	สายใยพัน ผูก	1. เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ ในสถาบันการศึกษาของตนเองและ ครอบครัวของตนเอง 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความตระหนักถึง คุณค่า และความสำคัญของ โอกาสที่ ตนเองได้รับ	1. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจใน สถาบันการศึกษาของตนเองและ ครอบครัวของตนเอง 2. นักเรียนเกิดความตระหนักถึงคุณค่า และความสำคัญของ โอกาสที่ตนเอง ได้รับ
11 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	จากใจเธอ ส่งถึงฉัน	1. เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักค้นหาข้อดี ของผู้อื่น 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความพอใจในสิ่ง ที่ตนเองเป็น 3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักยอมรับข้อดีของ ผู้อื่น และมองโลกในแง่ดี 4. เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ ในตนเอง	1. นักเรียนได้รู้จักค้นหาข้อดีของผู้อื่น 2. นักเรียนเกิดความพอใจในสิ่งที่ตนเอง เป็น 3. นักเรียนรู้จักยอมรับข้อดีของผู้อื่น และมองโลกในแง่ดี 4. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง
12 / 2 ชั่วโมง 30 นาที	ปัจฉิม นิเทศ	1. เพื่อได้ทบทวน สรุป และแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้ารับการ อบรมของนักเรียน 2. เพื่อประเมินผลการเสริมสร้างความ ภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียน	1. นักเรียนสามารถทบทวน สรุป และ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่มีต่อการเข้า รับการอบรมของผู้ฝึกอบรม 2. นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง เพิ่มมากขึ้น

2. วิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม

2. เพื่อศึกษารูปแบบการจัด โครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง

วิธีดำเนินการ การดำเนินการในขั้นตอนนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม จากหนังสือ เอกสาร ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ จากแนวทางในการการสร้างเสริมความภาคภูมิใจในตนเองและแนวทางในการประเมินความภาคภูมิใจในตนเองที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างเสริมความภาคภูมิใจในตนเองในตนเองพัฒนาได้ดีที่สุดนั้น เกี่ยวข้องกับปัจจัยหลัก 4 ประการ คือ พฤติกรรม สติปัญญา ลักษณะทางกายภาพ และอารมณ์ของแต่ละบุคคลตามแนวทางของโปป ถือเป็นปัจจัยหลักที่มีครอบคลุมและมีอิทธิพลต่อความภาคภูมิใจในตนเองของบุคคลโดยตรง ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงยึดหลักแนวทางในการประเมินความภาคภูมิใจในตนเองทั้ง 5 องค์ประกอบตามแนวคิดของ โปป อันได้แก่ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านครอบครัว ด้านภาพลักษณ์ และด้านมุมมองรวม

ส่วนที่ 2 ศึกษาารูปแบบการจัด โครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสังเคราะห์รูปแบบที่ใช้ในการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองจากงานวิจัยต่างๆ ได้ดังนี้

ตาราง 9 สังกะระห์รูปแบบการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง

ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	รูปแบบการพัฒนา	ผลการวิจัย
ผู้วิจัย เมืองมุด ศักรินทร์	การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแมริมวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่	กิจกรรมกลุ่ม	พบว่าก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และหลังเข้าร่วมกิจกรรมและระยะติดตามผลหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
แหวดาว ดวงจันทร์	การใช้กิจกรรมทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาความรู้สึกรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	กิจกรรมทักษะชีวิต	นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้นภายหลังเข้าร่วมการเข้าร่วมกิจกรรมทักษะชีวิต
ธนตร ตัณญวงส์	ผลของกิจกรรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กกำพร้าที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ บ้านแกร์ด้า จังหวัดลพบุรี	กิจกรรมนันทนาการ	กิจกรรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองสามารถทำให้เด็กกำพร้าที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นและมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 (ต่อ)

ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	รูปแบบการ พัฒนา	ผลการวิจัย
โม ไฉย อภิศักดิ์มนตรี	ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กพิการทางร่างกาย	โปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง	<p>1. เด็กพิการทางร่างกายกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าโปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05</p> <p>2. เด็กพิการทางร่างกาย กลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05</p>
จำปี เสภา	ผลของการให้คำปรึกษาจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา	การให้คำปรึกษาจิตวิทยาแบบกลุ่ม	<p>1. เยาวชนที่ได้รับการให้คำปรึกษาจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงพบว่า มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนได้รับการให้คำปรึกษา จิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05</p> <p>2. เยาวชนที่ได้รับการให้คำปรึกษาจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่ากลุ่มเยาวชนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05</p>

ตาราง 9 (ต่อ)

ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	รูปแบบการพัฒนา	ผลการวิจัย
สุนันท์ เหมะกุศลนทร์	วิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของเด็กด้วยโอกาสในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เชียงใหม่	การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการ การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้การพัฒนาความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของนักเรียนกรณีศึกษาในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ เกิดผลสำเร็จและการพัฒนามีความยั่งยืนตลอด จนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองที่เกิดจากกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมมีความเหมาะสมกับนักเรียนกรณีศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ระดับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคงทนของระดับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองหลังการประเมินผล 7 สัปดาห์

จากการสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง พบว่า รูปแบบการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองโดยส่วนใหญ่ มักจะใช้กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมทักษะชีวิต การให้คำปรึกษาจิตวิทยาแบบกลุ่ม การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง และกิจกรรมนันทนาการ ในการเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง

2. การสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง

2. เพื่อประเมินความเหมาะสมของ โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้าง
ความภาคภูมิใจในตนเอง

3. เพื่อปรับปรุงแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง

4. เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง

วิธีดำเนินการ การดำเนินการในขั้นตอนนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจใน
ตนเอง โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการฝึกอบรม
เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการพัฒนา
รูปแบบการฝึกอบรมใน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการฝึกอบรม และ
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการฝึกอบรม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย
ที่เหมาะสมกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒
จังหวัดสตูล ที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ

1.2 สร้างโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจใน
ตนเองให้สอดคล้องกับแนวทางในการประเมินความภาคภูมิใจในตนเองของ โป๊ป (Pope, 1980,
อ้างอิงจาก สุวรรณิ พุทธิศรี และชัชวาลย์ ศิลปะกิจ, 2541, หน้า 359) ตลอดจนแนวคิดและทฤษฎีที่
เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง จำนวน 12
กิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการปฐมนิเทศ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิง
พุทธิปัญญาในการพัฒนากิจกรรม

2. กิจกรรมสวัสดิ์ตัวฉัน ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิง
พุทธิปัญญา ในการพัฒนากิจกรรม

3. กิจกรรมมองดูเขาแล้วมองดูเรา ผู้วิจัยใช้แนวคิดพื้นฐานการ
เสนอตัวแบบและการพัฒนาทักษะด้านจิตใจในการพัฒนากิจกรรม

4. กิจกรรมพลังคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยใช้แนวคิดพื้นฐานการ
เสนอตัวแบบและการพัฒนาทักษะด้านจิตใจในการพัฒนากิจกรรม

5. กิจกรรมเพาะฝัน ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีปัญหาและแนวคิดพื้นฐาน
การพัฒนาตนในการพัฒนากิจกรรม

6. กิจกรรมความดีของฉัน ผู้วิจัยใช้แนวคิดพื้นฐานการพัฒนาตน
ในการพัฒนากิจกรรม

7. กิจกรรมเหมือนบ้างต่างบ้าง เรียนรู้กัน ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาและแนวคิดการพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิตในการพัฒนากิจกรรม
8. กิจกรรมลายเส้นจากมือพวกเรา ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาและแนวคิดการพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิตในการพัฒนากิจกรรม
9. กิจกรรมดอกไม้แห่งความภูมิใจ ผู้วิจัยใช้แนวคิดพื้นฐานการพัฒนาตนในการพัฒนากิจกรรม
10. กิจกรรมสายใยพันผูก ผู้วิจัยใช้แนวคิดพื้นฐานการเสนอตัวแบบในการพัฒนากิจกรรม
11. กิจกรรมจากใจเธอส่งถึงฉัน ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาและแนวคิดการพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิตในการพัฒนากิจกรรม
12. กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาและทฤษฎีพุทธิปัญญาในการพัฒนากิจกรรม

ส่วนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง โดยนำโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ทำการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรม พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง

กิจกรรม	ประเด็นพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
กิจกรรมที่ 1 การปฐมนิเทศ	สาระสำคัญ	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.75	0.31	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.66	0.27	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

กิจกรรม	ประเด็นพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
กิจกรรมที่ 2 สวัสดิ์ตัวฉัน	สาระสำคัญ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.44	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 3 มองดูเขาแล้วมอง ดูเรา	สาระสำคัญ	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.56	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.83	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 4 พลังคุณค่าใน ตนเอง	สาระสำคัญ	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.92	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.67	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 5 เพาะฝัน	สาระสำคัญ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.83	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 6 ความดีของฉัน	สาระสำคัญ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.56	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.92	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.56	0.41	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

กิจกรรม	ประเด็นพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
กิจกรรมที่ 7 เหมือนบ้างต่างบ้าง เรียนรู้กัน	สาระสำคัญ	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.67	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.92	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 8 ลายเส้นจากมือ พวกเรา	สาระสำคัญ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.92	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 9 ดอกไม้แห่งความ ภูมิใจ	สาระสำคัญ	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.83	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.56	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 10 สายใยพันผูก	สาระสำคัญ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.92	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 11 จากใจเธอส่งถึงฉัน	สาระสำคัญ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.92	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

กิจกรรม	ประเด็นพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
กิจกรรมที่ 12 ปัจฉิมนิเทศ	สาระสำคัญ	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.89	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.92	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.78	0.27	เหมาะสมมากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง พบว่า โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองทั้ง 12 กิจกรรม มีความเหมาะสมมากที่สุด จากนั้นนำโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 3 ปรับปรุงแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง แบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน และตอนที่ 2 คือ แบบวัดความภาคภูมิใจตนเองที่ปรับปรุงจาก (FSC) ซึ่งแบบวัดนี้ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 60 ข้อ 3 ตัวเลือก แบ่งออกเป็น 6 กลุ่มคำถาม จำนวนกลุ่มละ 10 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 กำหนดข้อคำถามแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ซึ่งประกอบด้วย ประกอบด้วย เพศ (หญิง, ชาย) สภาพการมีชีวิตของบิดามารดา (ยังมีชีวิตอยู่, ถึงแก่กรรม) สถานภาพของบิดามารดา (อยู่ด้วยกัน, แยกกันอยู่, หย่าร้าง, บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม) ศาสนา (พุทธ, อิสลาม, คริสต์) และอายุ เป็นแบบสอบถามลักษณะให้เลือกตอบ

3.2 ศึกษาข้อมูลแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบวัดความภาคภูมิใจตนเอง ที่ปรับปรุงจากแบบวัดความภาคภูมิใจ (FSC)

ส่วนที่ 4 การหาคุณภาพของแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง นำแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์ตามที่ต้องการวัด ความเหมาะสมของสำนวนภาษา พร้อมทั้ง

ข้อเสนอแนะ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง รายด้านดังนี้ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์ความภาคภูมิใจในตนเองด้านสังคม (Social) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.93 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์ความภาคภูมิใจในตนเองด้านการศึกษา (Academic) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.87 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์ความภาคภูมิใจในตนเองด้านครอบครัว (Family) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.87 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์ความภาคภูมิใจในตนเองด้านภาพลักษณ์ (Body Image) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.93 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์ความภาคภูมิใจในตนเองด้านมุมมองรวม (Global) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.97 และดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์ความภาคภูมิใจในตนเองกลุ่มคำถามหลง (Lies Scale) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.90 จากนั้นนำแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๐ จังหวัดปัตตานี ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 นำแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง ที่ผ่านการทดลองนำไปใช้และหาค่าความเชื่อมั่นแล้ว ตรวจสอบและจัดทำแบบร่าง สำหรับใช้ในการทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองต่อไป

3. การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อหาประสิทธิผลของโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง

วิธีดำเนินการ การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบแผนการทดลองศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการคัดเลือกนักเรียนที่ได้ใช้คะแนนต่ำกว่า 25 % จากแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเองที่ปรับปรุงจาก Five-Scale Test of Self-Esteem for Children (FSC) และสมัครใจเข้าร่วมการฝึกอบรม จำนวน 40 คน จากนั้น สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 45) แบบไม่ใส่คืน จำแนกเป็น กลุ่มทดลองจำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน และวัดก่อน-หลังการทดลอง (Randomized Control Group Pretest - Posttest Design) (ชูศรี วงศ์รัตนและองอาจ นัยพัฒน์, 2551, หน้า 44) ซึ่งมีลักษณะการทดลองดังนี้

ตารางที่ 11 แบบแผนการทดลอง (Randomized Pretest - Posttest Control Group Design)

การกำหนดเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	สิ่งทดลอง	สอบหลัง
(R) E	T _{1E}	X	T _{2E}
(R) C	T _{1C}	-	T _{2C}

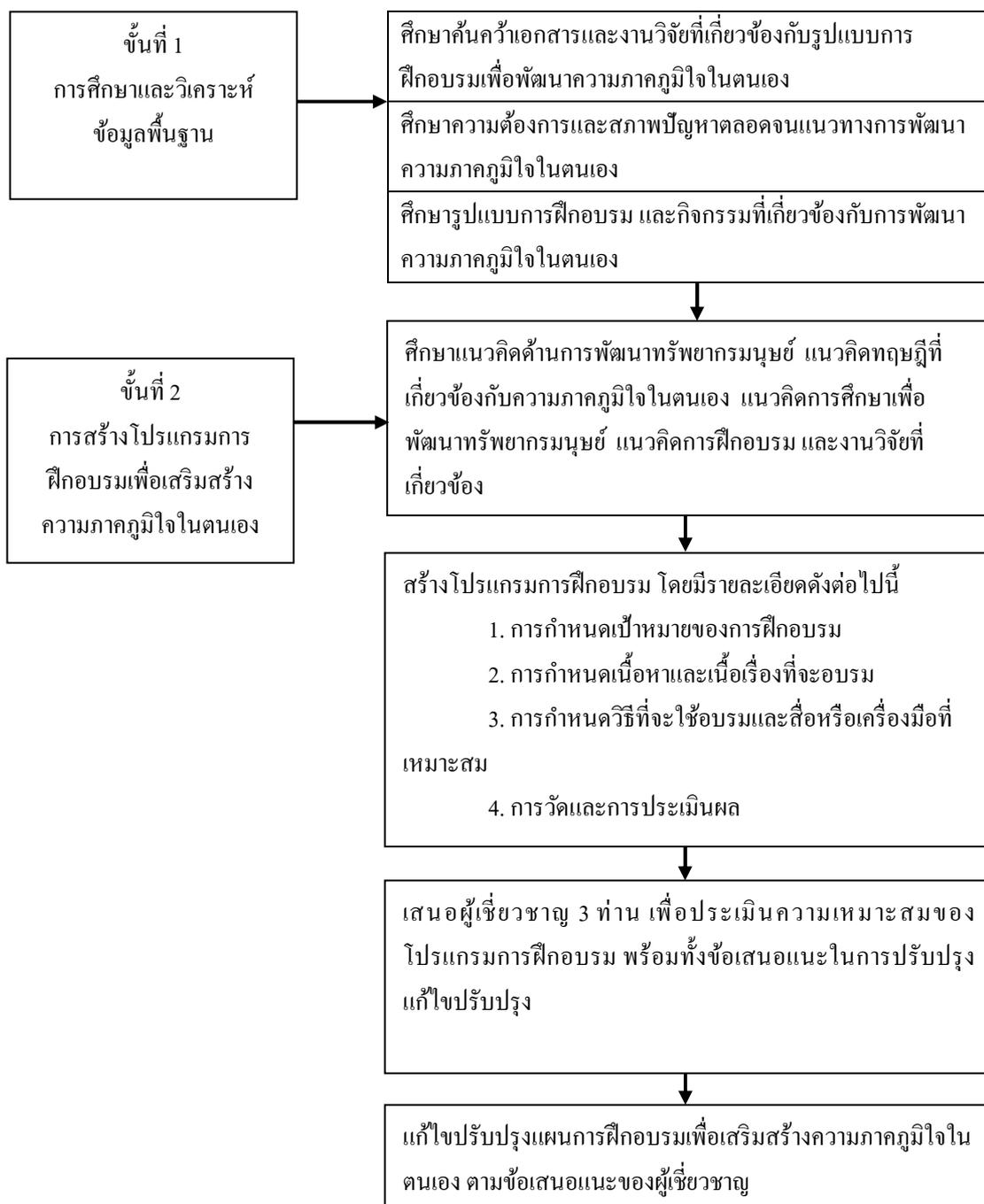
สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

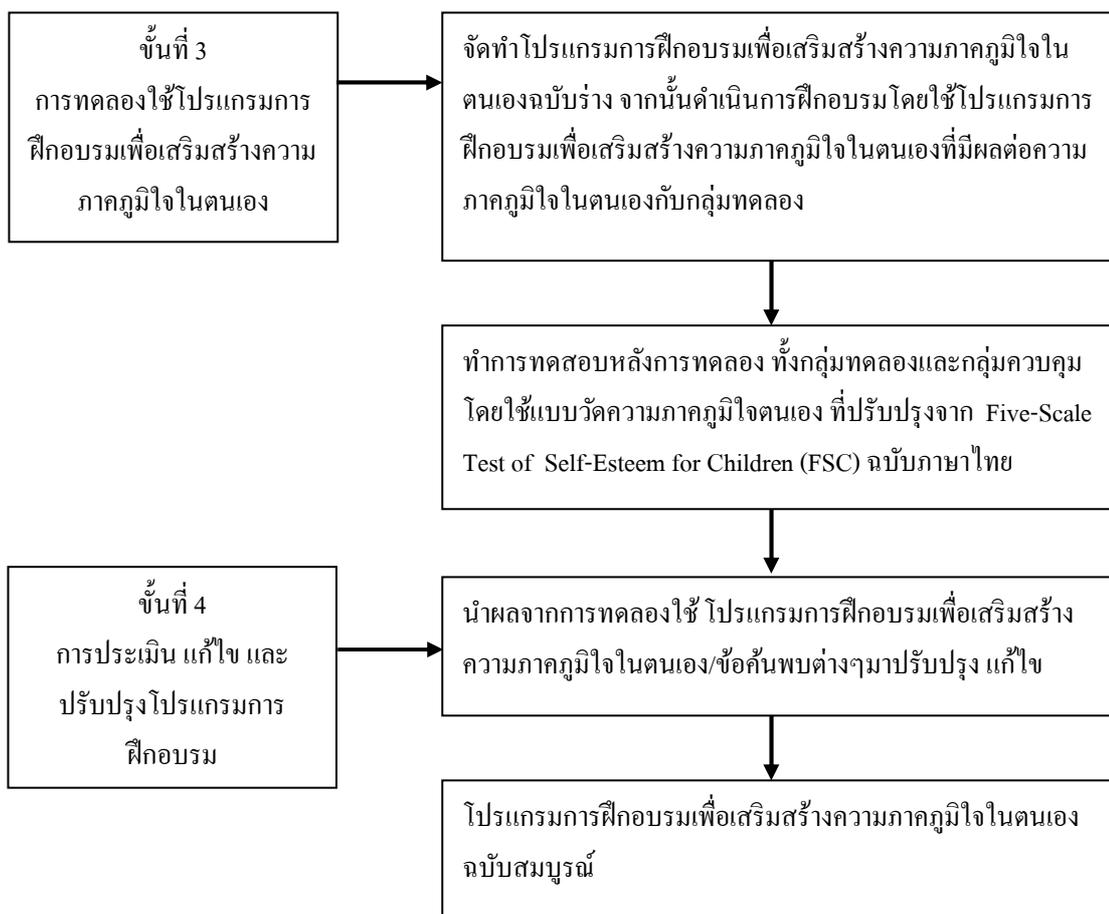
- X แทนการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง
- แทนการเรียนรู้แบบปกติ
- E แทนกลุ่มทดลอง
- C แทนกลุ่มควบคุม
- R แทนการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
- T_{1E} แทนคะแนนจากการวัด ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง
- T_{1C} แทนคะแนนจากการวัด ก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม
- T_{2E} แทนคะแนนจากการวัด หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
- T_{2C} แทนคะแนนจากการวัด หลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

ในการดำเนินการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการคัดเลือกโดยเลือกใช้คะแนนจากแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง ที่ปรับปรุงจาก (FSC) แล้วคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า 25 % และสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 40 คน จากนั้นผู้วิจัยทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 45) แบบไม่ใส่คืน ได้แก่ กลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน
2. นำแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง ไปทดลองกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. ดำเนินการทดลองโดยใช้รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองที่มีผลต่อความภาคภูมิใจในตนเองกับกลุ่มทดลอง
4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง ที่ปรับปรุงจาก (FSC) ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ภาพที่ 7 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

4. การประเมิน แก้ไข และปรับปรุง โปรแกรมการฝึกรวมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมิน แก้ไข และปรับปรุง โปรแกรมการฝึกรวมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง

วิธีดำเนินการ การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำผลจากการทดลองใช้ โปรแกรมการฝึกรวมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง/ข้อค้นพบต่างๆมาปรับปรุง แก้ไข และจัดทำโปรแกรมการฝึกรวมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองฉบับสมบูรณ์

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง และแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง
2. นำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ และเครื่องมือในการดำเนินการวิจัย ลงพื้นที่โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล เพื่อดำเนินการวิจัย
3. หลักงานเสร็จสิ้นการดำเนินการวิจัย นำแบบวัดที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามค่าน้ำหนักที่กำหนดไว้
4. นำแบบวัดที่ตรวจให้คะแนนแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
5. นำผลการวิเคราะห์มาศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบวัดความภาคภูมิใจตนเอง (FSC) มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วนำมาดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูล โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. การหาคุณภาพของแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง
 - 1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)
 - 1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha)
2. การหาคุณภาพของโปรแกรมการฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง โดยการประเมินความเหมาะสมของ โปรแกรมการฝึกอบรมรายกิจกรรม ใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้เกณฑ์การแปลผลในการแบ่งระดับคะแนนเฉลี่ย (Beat, 1981, หน้า 179-187 อ้างอิงจาก พิษณุ อภิสมจาร โยธิน, 2550, หน้า 77) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage)

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

4.1 เปรียบเทียบระดับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ก่อนและหลังการได้เข้าร่วมโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง โดยใช้ t-test แบบสองกลุ่มสัมพันธ์ (Two Paired Samples t-test) สำหรับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.2 เปรียบเทียบผลต่างของระดับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้คะแนนผลต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง (Difference Score) โดยใช้ t-test แบบสองกลุ่มอิสระ (Two Independent Samples t-test)